

เทศน์รับผ้าป่าช่วยชาติ ณ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ร้อยเอ็ด

เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

## สมบัติอันยิ่งใหญ่คือบุญกุศล

ขอเผด็จให้ช่างภาพทราบโดยทั่วกันว่า เวลาเทศน์กรุณาให้งดการถ่ายภาพทุกประเภท จะเป็นการรบกวนหรือทำลายการแสดงธรรมเป็นอย่างมากทีเดียว เพราะการถ่ายภาพนั้นมันกระตุกหัวใจ สะเทือนไปทั่วร่างกาย ให้งด เวลาเทศน์กรุณาอย่าได้ถ่ายภาพ ให้นั่งทำความสงบกาย วาจา ใจ ตั้งหน้าต่อการฟังอรรถฟังธรรม ด้วยความรู้สึกที่มีสติด้วยดี แล้วท่านทั้งหลายจะได้รับผลประโยชน์จากการฟังธรรมไปโดยลำดับ

วันนี้เป็นวันอุตมมหามงคลแก่พี่น้องชาวจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดใกล้เคียง ตลอดจนที่อื่น ๆ ของเราเป็นอย่างมาก ที่ได้พร้อมหน้าพร้อมตากันมาเสียสละสมบัติเงินทองข้าวของเข้าสู่ชาติไทยของเรา เฉพาะอย่างยิ่งคือคลังหลวง ซึ่งเป็นที่รักสงวนของชาติไทยทั่วประเทศ วันนี้พี่น้องทั้งหลายต่างท่านต่างบริจาคเต็มกำลังความสามารถของตน ด้วยความรักชาติและความเสียสละ จากนั้นก็จะได้ฟังอรรถฟังธรรม เป็นเครื่องดูดีเต็มในน้ำใจของเราเป็นที่ระลึกไปนาน ๆ

หลวงตารู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างมาก ที่ได้มาเห็นพี่น้องทั้งหลายพร้อมหน้าพร้อมตากันมาบริจาคทานกันคราวนี้ จึงได้เดินไปตามบริเวณเพื่อพบพี่น้องชาวจังหวัดร้อยเอ็ดของเรา และที่ใกล้เคียง ซึ่งมารวมกันอยู่ตามแถวแนวต่าง ๆ ด้วยความพอใจกับพี่น้องทั้งหลายเป็นอย่างมาก

วันนี้ก็เป็นโอกาสอันดีงาม ซึ่งจังหวัดร้อยเอ็ดนี้หลวงตาได้มาแสดงธรรมที่นี่เป็นครั้งที่สองแล้ว ครั้งที่หนึ่งผ่านไปไม่กี่เดือน นี่ก็เป็นครั้งที่สอง ก็เพราะอำนาจความดีดูแห่งศรัทธาทั้งหลายที่นิมนต์มาแสดงธรรม และรับผ้าป่าในสถานที่นี้อีกเป็นครั้งที่สอง หลวงตาจึงซาบซึ้งมากภายในจิตใจระลึกไว้ไม่ลืม

การที่หลวงตามาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้ โปรดทราบเบื้องหลังของหลวงตาพอเป็นแนวทางแห่งความคิดเห็นต่าง ๆ ที่จะประโยชน์แก่พี่น้องทั้งหลาย หลวงตามาเพื่อพี่น้องทั้งหลายนี้ก็คือเพื่อชาติไทยของเรา ให้ได้มีความสงบร่มเย็นด้วยสมบัติและจิตใจชุ่มด้วยธรรม เราจึงมาด้วยความเมตตาของพี่น้องทั้งหลายเต็มหัวใจ ก่อนที่จะได้รับความเมตตาอันนี้ออกมาแสดงแก่พี่น้องทั้งหลาย จนถึงกับได้เห็นได้ยินได้ฟังอยู่เวลานี้

เบื้องต้นแห่งการบำเพ็ญธรรมของเรามีเมตตาเป็นจุดสุดท้ายนี้ หลวงตาได้อุตส่าห์พยายามตั้งแต่วันออกบวชมา เรียนปริยัติอยู่เพียง ๗ ปี จากการเรียนปริยัติแล้ว



ซี การไม่หลับไม่นอนเวลากลางคืน จะเอาสักกี่คืนก็ได้ตามแต่กำลังของตน เราก็คงพยายามทุกวิถีทาง

อดนอนก็อด ไม่นอนก็คืนก็ทนไป เพื่อความพากเพียร แต่ผลไม่ค่อยปรากฏเท่าที่ควร จึงย้อนมาหาทางด้านผ่อนอาหาร อดอาหาร คือ กิเลสตัวลำพองมันอาศัยกายเป็นกำลัง ถ้ากายมีกำลังมาก กิเลสก็คึกคะนองผาดโผนโจนทะยาน สติปัญญาเครื่องยับยั้งตัดพินกันกับกิเลสนั้นไม่มีความหมาย จึงย้อนมาอดอาหาร ผ่อนอาหาร รู้สึกว่าได้ผลเป็นที่พอใจไปเป็นลำดับลำดับ นี่เรียกว่าจับต้นทางแห่งการบำเพ็ญเพื่อหลักเกณฑ์ต่อจิตใจได้เป็นลำดับแล้ว

จากนั้นการอดอาหารสำหรับหลวงตานี้ รู้สึกว่าจะอดมากจริง ๆ ไปอยู่ในที่บางแห่งเขาเข้าใจว่าเราตายแล้ว เขาตีเกราะประชุมกันว่าเราตายแล้วหรือยัง ให้พากันไปดู เพราะเห็นมาอยู่สถานที่นี้ได้เป็นเวลาหลายเดือนแล้ว ก็วันจึงจะออกมาบิณฑบาตไปฉันที่หนึ่ง ๆ เป็นประจำตลอดมา นี่ก็ปรากฏว่าไม่เห็นออกมาบิณฑบาตฉันจ้งหันหลายวันแล้ว ไม่ใช่ท่านตายแล้วหรือ นี่คือผู้ใหญ่บ้านตีเกราะประชุมลูกบ้านมาดู ตามปกติเราก็คเคยทำอย่างนั้นตลอดมา แต่ไม่เห็นเขาตีเกราะประชุมเหมือนหมู่บ้านนี้ จึงได้ยกบ้านนี้ขึ้นมาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ในการดำเนินความพากเพียรของเราถึงขนาดเขาว่าตายแล้วก็มี

แต่ทางอดอาหารอดมากเท่าไร หลายวันเท่าไร ร่างกายก็อ่อนเพลียงลงเป็นลำดับ แต่ผลแห่งจิตตภาวนาซึ่งอาศัยการอดอาหารเป็นเครื่องหนุนกันนั้น รู้สึกว่ามีความสว่างกระจ่างแจ้งอัศจรรย์ขึ้นเป็นลำดับลำดับ จึงต้องสละความทุกข์ทางร่างกายนี้ เพื่อฟาดฟันหันแหลกกันกับกิเลสตัวฟุ้งซ่านวุ่นวายก่อวณจิตใจตลอดเวลานี้ให้สงบลง ปรากฏว่าจิตใจได้สงบลง ด้วยวิธีการอดอาหารเป็นเครื่องสนับสนุนการภาวนา ภาวนาก็ก้าวหน้าขึ้นไปโดยลำดับ คำว่าสมาธิที่ท่านแสดงไว้ตามตำรับตำราที่ปรากฏที่ใจของเราเอง เป็นที่หายสงสัยในสมาธิทุกชั้น

สมาธิ แปลว่า ความสงบ ความตั้งมั่นภายในใจ ไม่ออกแวกคลอนแคลนไปตามอารมณ์ที่ก่อวณยั่ววนต่าง ๆ จิตมีความแน่วหนามั่นคง เอบอ้อมด้วยความสงบเย็นใจ ได้ปรากฏขึ้นแล้วที่ใจของเราเอง จากนั้นก็ก้าวขึ้นสู่ปัญญา พิจารณาธาตุขันธ์ทั่วแดนโลกธาตุ ประมวลเข้ามาสู่ว่าง อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ป่าช้าผีดิบไปด้วยกันหมด จิตใจปล่อยวางออกไปเรื่อย ๆ ทางด้านปัญญาก็เฉียบแหลมฉลาดแหลมคมคล่องตัวไปเป็นลำดับ

นี่คำว่าปัญญาเป็นอย่างไรก็ไปทราบภายในจิตใจโดยลำดับ ตลอดถึงขั้นถึงภูมิของสวรรค์ พรหมโลก ปรากฏขึ้นในจิตใจเป็นคู่เคียงกันไปเป็นลำดับลำดับ ทำให้หาย



ที่จะบำเพ็ญธรรมเพื่ออะไรต่อไปอีก ถึงขั้นเมืองพอแล้ว คือ นิพพาน ประจักษ์กับใจทั้ง ๆ ที่ยังครองชั้นธออยู่

แล้วก็มาเกิดความท้อถอยในบรรดาเพื่อนฝูงบริษัทบริวารตลอดประชาชนทั้งหลายว่าให้เกิดความอ่อนใจ เพราะการปฏิบัติมาของเรานี้เรียกว่าเอาความตายไว้ข้างหลัง เอามรรคผลนิพพานไว้ข้างหน้า เอื้อมเข้าสู่มรรคผลนิพพานตลอดมา ด้วยความขยันหมั่นเพียร ด้วยความเอาเป็นเอาตาย สละชีวิตจิตใจไม่เสียดาย จนกระทั่งได้ปรากฏผลเป็นที่พอใจ จิตใจนี้สว่างกระจ่างแจ้งครอบแดนโลกธาตุ หาที่สิ้นสุดยุติไม่ได้ คือ ใจที่หลุดลอยออกไปแล้วจากความมืดความดำคือกิเลสทั้งหลาย เป็นจิตใจที่สว่างกระจ่างแจ้ง เรียกว่า ธรรมธาตุ ใจได้เป็นธรรมธาตุทั้งดวงแล้ว การที่จะมาแนะนำสั่งสอนคนอื่นให้อุตส่าห์ตะเกียกตะกายตั้งเราที่ดำเนินมานี้เห็นจะไม่ได้แล้ว จะไม่มีใครกล้าทำอย่างนี้ จึงเป็นเหตุให้ท้อใจ

ธรรมที่รู้ที่เห็นในหัวใจประจักษ์ตลอดเวลา ตั้งแต่ขณะที่ได้ผ่านพ้นกิเลสตัณหา นี้ไป ถึงพระนิพพานทั้งเป็นเรียบร้อยแล้ว ทำให้อ่อนใจที่จะแนะนำสั่งสอนผู้หนึ่งผู้ใด เพราะธรรมชาตินี้ไม่เหมือนสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ ผู้รู้ผู้เห็นอย่างเดียวกันเท่านั้น ไม่มีความสงสัยกัน แต่ผู้ไม่รู้ไม่เห็นจะสงสัยวันยังค่ำ มีหน้าซ้ำยังเกิดความท้อถอยอ่อนใจ ไม่อยากบำเพ็ญ เห็นว่าการสร้างความดีนี้ยาก ๆ แต่การสร้างความชั่วนั้นง่ายหรือยากไม่ได้คำนึง เพราะการสร้างความชั่วมันง่ายอยู่แล้ว ๆ สัตว์ทั้งหลายจึงชอบทำแต่ความชั่ว หาบบาปหาบกรรมเต็มภพเต็มชาติของตน ตั้งแต่วันเกิดถึงวันตายมีแต่บาปแต่กรรม แล้วจะไม่ให้ตกนรกได้อย่างไร

นรกมีไว้สำหรับสัตว์ผู้สร้างบาปสร้างกรรมหนักเบาเล็กน้อยในหลุมต่าง ๆ แห่งนรกนั้น เป็นหลุมนรกที่พอเหมาะพอดีกับกรรมของสัตว์ที่จะไปตกนรกหลุมต่าง ๆ ตามบาปกรรมของตนหนักเบาแค่นี้ สัตว์โลกก็มีความสนุกเพลิดเพลินในการสร้างบาปสร้างกรรม ซึ่งเท่ากับกับความเพลิดเพลินของสัตว์โลกเพื่อเข้าสู่แดนนรกอเวจี ได้รับความทุกข์ความทรมานตลอดเวลานั้นแล ถ้าไม่มีธรรมเป็นเครื่องจุดลาก เป็นเครื่องกระตุ้นเตือนใจแล้ว กิเลสจะดึงไปให้เป็นความพอกพอกใจ ยาเคลือบน้ำตาลมันจะล่อไปเรื่อย ๆ จึงทำให้เกิดความอ่อนใจที่จะสั่งสอนสัตว์โลกหรือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ท้อจริง ๆ ภายในใจ เพราะเห็นธรรมที่เลิศเลอภายในใจนี้ ประหนึ่งว่าสุตวิสัยของใครที่จจะรู้ได้แล้ว ๆ นี้ละทำให้เกิดความท้อใจ

เมื่อได้เทียบเคียงดูเหตุดูผลของสัตว์โลก เช่นเดียวกับภูเขาลูกหนึ่ง แม้จะไร้สาระแก่นสารมืดตื้อไปด้วยหินด้วยผาดันไม้ภูเขาก็ตาม แต่ไม่ใช่จะไร้สาระเสียทุกอย่างทุกประการ ยังมีแร่ธาตุต่าง ๆ ที่แฝงอยู่ในภูเขาลูกที่ว่าไร้สาระนั้นอยู่เป็นประจำ ๆ นี้

เทียบกับสัตว์โลกที่มีอุปนิสัยอยู่ในโลกอันมืดหนาสาโหด ซึ่งเทียบกับภูเขาทิ้งลูกนี้ ผู้มีอุปนิสัยที่แทรกอยู่ในโลกมืดนี้ยังมี ๆ ไม่ใช่มืดไปเสียทั้งโลก ผู้มีบุญมีกรรมมีกุศลศีลทานที่สร้างไว้แล้ว ซึ่งเทียบกับแร่ธาตุที่เป็นสาระสำคัญ ๆ จนกระทั่งสาระอันสูงสุด ควรแก่การบรรลุมรรคผลนิพพานได้อยู่ยังมีอยู่ในโลกมืดตื้อนี้ จึงให้เกิดความพอใจ ถอยใจลงมาจากความท้อใจ มากลายเป็นความเมตตาสงสารเพื่อนฝูง ประชาชนต่อ ๆ ไป

จากนั้นก็ได้นำสั่งสอน เฉพาะอย่างยิ่งภิกษุบริษัท คือ กรรมฐาน ได้นำสั่งสอนก่อนอื่น แล้วก็สอนประชาชนเรื่อยมา ๆ เป็นเวลาได้ ๕๐ ปีนี้แล้ว นับตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม นี้ก็วันที่ ๒๖ แล้ว เรียกว่า ๕๐ ปีเต็มกว่าแล้ว ที่ได้มาเกี่ยวข้องกับประชาชนทั้งหลายด้วยความเมตตาแล้ว ๆ สั่งสอนเรื่อยมา ตั้งแต่บัดนั้นมาภาระที่จะยุ่งเหยิงวุ่นวายภายในหัวใจไม่มีอีกแล้ว เพราะกิเลสตัวยุ่งเหยิงวุ่นวายได้ขาดสะบั้นลงไปจากใจ จึงได้ทำประโยชน์แก่โลกเต็มกำลังความสามารถด้วยความเมตตาเรื่อยมา ๆ

การเทศนาว่าการนั้น หลวงตาได้เคยเทศนาทั่วประเทศไทยมานาน แต่เทศน์อยู่ในใต้ดิน คือ ไม่มีหนังสือพิมพ์ ไม่มีวิทยุ โทรทัศน์ อย่างทุกวันนี้ ซึ่งส่งข่าวกันได้อย่างรวดเร็ว แต่ก่อนเทศน์ด้วยปาก จบแล้วก็หายไป ๆ จึงเทียบกับว่าเทศน์อยู่ในใต้ดิน หลังจากนั้นมาแล้วก็มีเครื่องมือเครื่องมือส่งเสริม ให้เป็นความสะดวกมากขึ้นในการสดับรับฟัง จากทางหนังสือพิมพ์บ้าง จากทางวิทยุบ้าง จากทางทีวีบ้าง ทุกแห่งทุกมุม จึงปรากฏว่าหลวงตาบัวพึ่งมาแสดงธรรมแก่พี่น้องชาวไทยทั้งหลายเมื่อสองสามปีมานี้เท่านั้น ความจริงได้สงเคราะห์โลกด้วยความเมตตามานาน

เวลานี้ก็กำลังเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เพราะเห็นว่าชาติบ้านเมืองของเรากำลังระส่ำระสาย วุ่นวายไปด้วยความทุกข์ความจน จะเอาตัวไม่รอด ดีไม่ดีจะพาประเทศชาติบ้านเมืองให้จืดจางก็ได้ เพราะอำนาจแห่งกิเลสความเห็นแก่ตัว ความเห็นแก่ได้ ความเห็นแก่รั้าแก่รวย บีบบีสีไฟ กลิ่นกันกิน ๆ จนกระทั่งเงินในคลังก็จะไม่เหลือไม่มีอะไรติดตัว จึงต้องพาพี่น้องทั้งหลายนี้ โดยเป็นผู้นำออกรับการบริจาคสมบัติเงินทอง นับตั้งแต่ทองคำลงมา ดอลลาร์ เงินสด ได้มากน้อยก็ชวนชวยเข้าสู่คลังหลวงของเรา ๆ มาเป็นเวลาสองปีมาแล้ว

การเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายนี้ เราเชื่อตัวเองร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วว่า เราไม่มีส่วนได้ส่วนเสียอะไรกับโลกสงสารนี้ แต่เรามีความเมตตาแล้ว ๆ อยากให้ประเทศชาติบ้านเมืองของเราเจริญรุ่งเรือง ด้วยการปฏิบัติตามข้อศีลข้อธรรมที่แนะนำสั่งสอนตลอดมา เราจึงได้อุตสาหะพยายามช่วยเหลือ ทางด้านวัตถุก็นำเข้าสู่คลังหลวง ทางด้านจิตใจก็สอนให้มีความประหยัดมัธยัสถ์ อย่าฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ลืมเนื้อลืมตัว ให้ต่างคนต่างรู้จักการอยู่การกินการใช้การสอยประหยัดมัธยัสถ์ในตัวแล้ว เรื่องความฟุ่มเฟือย

จางลงไป การทูลถวายก็ทูลไปเป็นลำดับลำดับ วันหนึ่งคน ๖๒ ล้านคนทูลถวายไป  
จำนวนสักก็ล้านบาท

การช่วยพี่น้องชาวไทยเราช่วยด้วยความเมตตา เราไม่ได้มาเป็นข้าศึกสงคราม  
เป็นศัตรูคู่แค้นกับผู้หนึ่งผู้ใด กับคณะหนึ่งคณะใดเลยแม้เม็ดหินเม็ดทราย เราไม่มี เรามี  
แต่ความเมตตาสงสารล้วน ๆ มาช่วยเหลือโลกดังที่กล่าวมานี้แล สมบัติมีมากน้อยเรา  
ทุ่มเข้าคลังหลวง โดยที่เราเองเป็นผู้บริสุทธิทุกอย่างแล้วในการเก็บรักษาสมบัติเงินทอง  
ไม่ให้รั่วไหลแตกซิมไปไหน โดยเราเป็นผู้ถือบัญชีสมบัติเหล่านั้นเสียเอง เป็นผู้สั่งเก็บ  
ส่งจ่ายแต่ผู้เดียว เพื่อกันความรั่วไหลแตกซิม ทำอย่างนี้ตลอดมาถึงพี่น้องทั้งหลายนั้น  
แหละ กรุณาทราบเอาไว้

ที่หลวงตาได้มานำพี่น้องทั้งหลายนี้ เรียกว่าเดนตายมาทีเดียว ไม่ใช่มาธรรมดา  
จนกระทั่งกิเลสหมดฤทธิ์หมดเดชหมดอำนาจทุกอย่าง ธรรมฟาดลงขาดสะบั้นจากจิต  
ใจไปแล้ว จึงได้ครองธรรมประเภทนั้น ซึ่งเต็มไปด้วยเมตตาสุดส่วนในใจดวงนี้ มา  
ประกาศสอนธรรมและบิณฑบาตจากพี่น้องทั้งหลายในการบริจาควิชาเพื่อช่วยชาติของเรา  
เราจึงไม่เป็นข้าศึกต่อผู้ใด เป็นคุณล้วน ๆ ก็ไม่ผิด เพราะเราทำคุณทำประโยชน์ต่อชาติ  
บ้านเมืองของเรา จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายเข้าใจตามนี้

สำหรับหลวงตาเองแล้วไม่มีโทษมีภัยต่อผู้ใด ใครจะมาถือผิดถือถูกดูถูกเหยียด  
หยามแอนต้ออะไรก็ตาม หลวงตาบัวคือหลวงตาบัวร้อยเปอร์เซ็นต์ นอกเหนือจากสมมุติ  
ถึงขณะนี้ไปหมดแล้ว ถึงขยะคือสมมุติที่มีตัวช่วยอยู่ในแหล่งแห่งวัฏจักรนี้ ย่อมมีดุมมีดามี  
กัณฑ์ซึ่งดีซึ่งเด่น มีกระทบกระเทือนรบบราฆ่าฟันกัน ดังที่เห็นอยู่นี้ล้วนแล้วตั้งแต่โลกถึง  
ขยะกัณฑ์ ธรรมะท่านไม่ได้มาเป็นโลกถึงขยะ ท่านจึงไม่ได้มาติดกับผู้ใด ท่านเป็น  
อรรณพเป็นธรรมล้วน ๆ ใจของเราได้เป็นธรรมล้วน ๆ แล้วมาสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย จึง  
สั่งสอนด้วยความเมตตาสงสารเต็มเม็ดเต็มหน่วย ขอให้ได้นำธรรมข้อนี้ไปประพฤติ  
ปฏิบัติ จะกำจัดกิเลสออกได้โดยสิ้นเชิง

ประการสำคัญขอให้เชื่อบุญเชื่อบาป อย่าเชื่อแต่ความอยากความทะเยอทะยาน  
จะเผาผลาญท่านทั้งหลายให้จมลงในนรก โดยที่กิเลสนั้นแลปิดนรกเอาไว้ว่านรกไม่มี ๆ  
แต่หลักความจริงนรกนั้นมีมากี่กัณฑ์กัณฑ์ พระพุทธเจ้าตรัสรู้องค์ไหนก็มาเจอแดนนรก  
แดนสวรรค์เหล่านี้ ท่านนำสิ่งเหล่านี้มาประกาศก้องให้พี่น้องทั้งหลายทราบอยู่ กิเลสไม่  
ยอมให้ฟังเสียงแดนนรกทั้งหลายเหล่านี้เลย มันมีแต่จุดแต่ลากเราให้โลภมาก ๆ ให้  
โกรธ ให้มีราคะตัณหา มาก ๆ หาได้ ๒๐ เมีย ๓๐ เมีย ๒๐ ผัว ๓๐ ผัว ยิ่งดี นี่คือกิเลส  
มันส่งเสริม ครั้นหามาได้มากเท่าไรก็เอาไฟเผาไฟเผาเผาเผา ๆ ครอบครวัหนึ่ง ๆ กัด

กันจากเรื่องผิวเรื่องเมีย แบ่งสันปันส่วนจิตใจให้หญิงอื่นชายอื่น แล้วก็เอาฟินเอาไฟมาเผาไหม้กัน นี่คือราคะตัณหาเป็นภัยตัวหนึ่ง

ถ้าหากเราปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้าแล้ว ผู้หญิงคนหนึ่ง ผู้ชายคนหนึ่ง เอาธรรมมาจับให้เห็นกันอย่างชัดเจน ไม่ต้องหาสักซีพยานมาจากไหน เอามาเทียบ สำหรับผู้ชายเราต้องเสาะแสวงหาผู้หญิง ได้เมียมาแล้วก็ไม่พอใจ มันเสาะแสวงหาผู้หญิงมาเป็นเมียสี่ ๆ ลับ ๆ ซ่อน ๆ อยู่ในที่ทั่ว ๆ ไป นี่ก็เพราะกิเลสตัณหาไม่มีเมืองพอ จึงขอให้เอาธรรมนี้ไปจับมัน จะบอกวิธีเอาธรรมจับกิเลสตัวราคะตัณหาแล้วให้เอาฝ่ามือพาดหน้าผากมันด้วย ว่าเมื่อก่อนอยู่ในอ้อมอกนี้แล้ว นอนอยู่ด้วยกันตลอดเวลา เมียคนนี้สมบูรณ์แบบทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ไม่ว่าจะวิหิงสาส่วนใดสมบูรณ์แบบไม่บกพร่องต้องการอะไรอีกแล้วว่าเมียเรานี้บกพร่อง แล้วไปหาหญิงอื่นมาแข่งเมียเราทำไม

พาดหน้าผากเสียทีหนึ่งแล้วเปิดดูไคยของมัน มึงมีไคยมึงจึงโอ้อวด มึงจึงเยอหยิ่งเอานักหนา หาผู้หญิงมาก็คนก็ไม่พอ แล้วเปิดดูที่ผู้หญิงคนนั้นอีกว่ามีที่ มีมันก็มีที่เดียวกับเมียเรานั้นแล ถ้าเปิดดูหัวไคยตัวเองมันก็มีไคยเดียว มันคือด้านอะไรบ้าง สันดานหยาบ แล้วเอาฝ่ามือพาดหน้ามันสักทีหนึ่ง มึงดูหูของกูซิ หูของกูกับหูของอีนัน มันต่างกันยังไง แล้วพาดหน้ามันอีกสักทีหนึ่ง ตีให้มันเข็ดมันหลาบอย่างนี้ นี่เรียกว่าธรรม เมื่อเป็นธรรมอย่างนี้แล้วจะไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมหาหญิงใดอีกแล้ว เพราะหญิงทั่วแดนโลกธาตุ ทั่วโลกนี้ ไม่มีหญิงใดที่จะมีความยิ่งใหญ่หย่อนกว่ากันในความครบสมบูรณ์แห่งอวัยวะ หญิงที่หมื่นก็แสนก็ล้านก็มีเท่ากันกับเมียของเรา

อ้าว แยกไปหาผู้ชาย เพราะว่าผู้หญิงมันตัวคึกตัวคะนองหาไคยไม่พอ ให้ไปหาดูไคยของผู้ชายคนนั้นกับไคยของผิวของเรานั้นมีมากต่างกันอย่างไร ให้มาดู แล้วพาดหน้าผู้หญิงอีกทีหนึ่ง นี่เรียกว่าเอาธรรมเข้าดีเลย มันไม่มีที่ค้ำแล้วมันก็ยอม นี่สรุปความลงไป ผู้ชายก็มีไคยเดียว ผู้หญิงก็มีที่เดียว ไม่ได้มากกว่ากันพอจะติดจะดินเอาฟินเอาไฟมาเผากันเพราะความได้ไม่พอ ทั้ง ๆ ที่ต่างคนต่างครบสมบูรณ์แบบมาแล้วด้วยกัน ไปหาเรื่องหาราวอะไรอีก เป็นฟินเป็นไฟมาเผาไหม้กัน นี่ละเรื่องราคะตัณหา มันรุนแรงอย่างนี้ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายเอาธรรมจับมันตลอด ตีมันตลอด แล้วจะมีความยินดีในสามภรรยาของตน ไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมหาหญิงใดชายใด เพราะเหมือนกันหมดไม่แปลกต่างอะไรพอจะเอาไฟมาเผา

เมื่อต่างคนต่างเห็นว่าเป็นความเหมาะสม เป็นความครบเสมอกันแล้วก็อยู่กันด้วยความผาสุก ซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ไม่แยกไม่แยะจิตใจไปสู่หญิงอื่นชายใด ฟุ้งเป็นฟุ้งตายซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน มีความอบอุ่นในครอบครัวเหยาเรือนของเรา ท่านจึงสอนไว้ว่า

อัปปัจจตา ให้เป็นผู้มีความปรารถนาน้อย คือให้มีผู้คนเดียวเท่านั้น มีเมียคนเดียวเท่านั้น นี่คือการชอบธรรมที่พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้ว อย่างอื่นใดมีแต่ฟืนแต่ไฟ ท่านจึงปิดไฟไฟความเหลือเพื่อที่เป็นฟืนเป็นไฟนั้นออกให้หมด ให้เหลือแต่ความพอดี คือหญิงมีผัวเดียวเมียเดียวนี้ ปกครองบ้านเรือนไปด้วยความร่มเย็นเป็นสุข

ลูกเต้าหลานเหลนเกิดขึ้นมาถือพ่อแม่เป็นตัวอย่าง พ่อแม่มีความจงรักภักดี ซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ลูกเต้าหลานเหลนก็ยึดเป็นคติตัวอย่าง ก็ไม่ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมและไม่ก่อพิษก่อไฟมาเผากันในกาลต่อไป นี่ละระคะตัมหามันรุนแรงตัวนี้ ที่ทำให้โลกจนไม่รู้จักบาปจักบุญจักนรกสวรรค์เลยนี้ ก็เพราะระคะตัมนี้เป็นตัวการ ผลักดันออกไปให้โลกได้มาก ๆ เข้ามาบำรุงบำเรอระคะตัมนี้ คนจึงลืมเป็นลืมตายลืมบาปลืมบุญ เพราะระคะตัมนี้ปิดบังไว้หมดไม่ให้มองเห็นบาปเห็นบุญนรกสวรรค์อะไรเลย แล้วเวลาตกนรกก็เพราะกิเลสตัวนี้เป็นตัวสำคัญมากที่สุดทีเดียว

ตัวระคะตัมหานี้มันผลึกมันดันให้โลก ให้อยากได้ไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอ ๆ ยิ่งหนักหนาขึ้นทุกวัน ครั้นเวลาผลที่ได้มาเหล่านั้นมีแต่ฟืนแต่ไฟ เช่น ไปปล้นไปสะดมเขามา ไปลักไปลักเขามา ไปรีดไปไถคดโกงเขามาด้วยอำนาจบาตรหลวง ไปบีบบังคับเขามาด้วยวิธีการต่าง ๆ สมบัติทั้งหลายที่ได้มามากน้อยนี้เป็นฟืนเป็นไฟขึ้นแล้วจากสมบัตินั้น แต่เจ้าของก็มีความภาคภูมิใจว่าเรามีสมบัติมาก ๆ ทราฐูไม่ว่า หลักของกรรมแสดงออกว่า นั่นคือไฟทั้งกอง ได้มามากเท่าไรก็เท่ากับได้เชื้อไฟเป็นกองใหญ่กองโตมาเท่านั้น แล้วก็มาเผาผู้ที่ผลิตเพลิงในสมบัตินั้นซึ่งไม่รู้ว่าเป็นเชื้อไฟเลยนั้นและไปเผาผู้อื่นผู้ใด

เรื่องของกรรมมีอำนาจมากเรามองไม่เห็น เห็นตั้งแต่เรื่องความอยากความทะเยอทะยาน เพราะฉะนั้นคนจึงหลวมตัวเข้าไปติดคุกติดตะรางบ้าง ตกนรกอเวจีในเมืองผีนับประมาณไม่ได้ ก็เพราะความลืมเนื้อลืมตัว หูหนวกตาบอด ความทะเยอทะยานมันผลึกไสไปไม่รู้บาปบุญนั้นแล เราเป็นลูกชาวพุทธขอให้พี่น้องทั้งหลายได้คำนึงถึงธรรม ที่สอนวันนี้หลวงตาพูดตรง ๆ ประกาศโป้งเลยในแดนแห่งธรรมธาตุอันนี้ว่า เราไม่ได้สอนพี่น้องทั้งหลายด้วยความสงสัยสนเท่ห์ว่า บาปมี บุญมี นรก สวรรค์มี เรารู้จริง ๆ เห็นจริง ๆ ประจักษ์กับหัวใจจริง ๆ ดังที่พระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายท่านรู้ท่านเห็น นำมาประกาศความจริงให้พี่น้องทั้งหลายทราบ จะถือเป็นการโธ่เป็นการอวดที่ตรงไหน

กิเลสมันมีประการใดบ้างมันพ่นพาดทั่วบ้านทั่วเมือง ไม่เห็นใครดำเนินดีเตียนมันว่า กิเลสนี้มันตัวโธ่ตัวอวดตัวเสียดจัญไรทำลายบ้านเมืองพอเห็นโทษของมันบ้างไม่เห็นมีใครประกาศ แต่ธรรมะที่จะนำมาเพื่อเป็นน้ำดับไฟแก่พี่น้องชาวพุทธเราทั้ง

หลาย เพื่อให้สงบร่มเย็นจากศีลจากธรรมนี้ ทำไมจึงเห็นว่าเป็นการโง่การอวด ถ้าไม่ใช่กิเลสตั้งข้อหาขึ้นมาลบล้างธรรมซึ่งถือว่าเป็นข้าศึกศัตรูของตนเท่านั้นไม่มีอย่างอื่น ด้วยเหตุนี้เองธรรมของพระพุทธเจ้าจึงรู้ได้ตามสิทธิของผู้ปฏิบัติ ควรจะรู้ธรรมชั้นใด ๆ รู้ได้ทั้งนั้น เมื่อรู้ได้แล้วทำไมจะสอนไม่ได้

พระพุทธเจ้ารู้ธรรมเป็นศาสดาสอนโลกมานี้เป็นเวลา ๒๕๔๓ ปีนี้แล้ว ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระพุทธเจ้า ออกมาจากปากของพระสาวกทั้งหลาย ซึ่งเป็นผู้รู้จริง เห็นจริงแล้วมาสอนโลก นี้โง่อวดไปไหม ถ้าธรรมเหล่านั้นไม่เป็นการโง่อวด ธรรมเหล่านี้ก็เป็นธรรมประเภทเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน จะโง่อวดกันไปที่ไหน นอกจากกิเลสมันตั้งกองทัพขัดขวางเข้ามาเท่านั้นเอง เราให้รู้ว่ามันเป็นกิเลส ธรรมแท้ไม่เป็นกิเลส ธรรมแท้ไม่มีคำว่าอยากโง่อยากอวด พุดตามหลักความจริงออกมาตามที่มี เช่น บาบมีก็บอกว่ามี ถ้าว่ากิเลสเก่งกิเลสไปลบดูซี อย่าให้สัตว์โลกนี้ตกนรก มันก็ไปลบไม่ได้ แม้ตัวมันเองที่ฝังอยู่ในหัวใจคนให้สร้างความชั่วช้าลามกมาก ๆ มันก็จะไปตกนรกที่นั่นแห่งเดียวกันไม่ไปที่อื่น

นี่ละเรื่องกิเลสที่จะมาคัดค้านต้านทานธรรมนั้นมันมาทุกแห่งทุกมุม หลายสันหลายคมมาก ขอให้พี่น้องทั้งหลายเรียนวิชาของกิเลสให้ดี ไม่อย่างนั้นไม่ทันกลของมัน กลของมันแหลมคมมากทำสัตว์โลกให้พินาศนิพพานมากต่อมากมาแล้ว ขอให้ปฏิบัติธรรมจะได้รู้แง่อนของกิเลสทุกประเภท แล้วจะได้ปล่อยวางหรือสลัดปิดทิ้งมัน ซึ่งเห็นว่าเป็นโทษเป็นภัย แล้วสลัดออกจากใจ สร้างคุณงามความดีเข้าสู่ใจของตน ก็จะมีความสุขความเจริญ ตายแล้วไม่มีกิเลสตัวใดมาคิดมาขวางได้ ถ้าคนมีความดีไม่มีอะไรขวางได้ ไปสวรรค์ได้อย่างสบาย สวรรค์ชั้นไหน ๆ ไปได้อย่างสบายตามอำนาจแห่งกรรมของตน

ไม่มีอันใดที่จะมีอำนาจเหนือกรรม กรรมพาไปได้ทั้งดีทั้งชั่ว ถ้าคนสร้างบาปสร้างกรรมมาก ๆ นี่ก็ไม่มีอะไรที่จะหลุดลากไว้ได้ กรรมชั่วนี้ต้องหลุดลากลงนรกโดยถ่ายเดียวเท่านั้นไม่มีอย่างอื่น ผู้ทำดีกรรมดีนี้แลจะหลุดจะอุ้มชูขึ้นไปสู่แดนสวรรค์ พรหมโลก ตลอดนิพพานถึงความพ้นทุกข์ไปเลย เพราะอำนาจแห่งกรรมที่สร้างไว้แล้วนี้แล จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายเชื่อบุญเชื่อบาปเชื่อกรรม เชื่อนรกสวรรค์ นิพพาน เราสอนนี้เราเปิดอกสอนพี่น้องทั้งหลาย ใครจะมาตำหนิว่าหลงตาบวโง่อวดหรือโง่โง่อวดก็ตาม หลงตาบวพอทุกอย่างแล้วกับความตำหนิขมอะไร เราไม่สนใจเพราะเหล่านี้เป็นส่วนเกินทั้งนั้น เราจะเอาแต่ความจริงออกมาสอนพี่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตาล้วน ๆ

เราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ตามความรู้ความเห็นความเป็นของใจเราที่ได้ครองธรรมเหล่านี้มาแล้ว เพราะต้องการของจริง ธรรมเป็นของจริงทำไมสอนไม่ได้ มียังงี้ก็ต้องบอกว่ามี อย่างนั้นถึงเรียกว่าของจริง มีบอกว่าไม่มีนั้นของปลอม ดีบอกว่าชั่วคือของปลอม ชั่วบอกว่าดีเป็นของปลอมทั้งหมด นั้ธรรม ดีก็บอกว่าดี บาปบอกว่าบาป บุญบอกว่าบุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน บอกไปตามความสัตย์ความจริงที่รู้ที่เห็นมาแล้ว ขอให้พี่น้องทั้งหลายฟังธรรมให้ดี

ธรรมพระพุทธเจ้านี้จัดขีดไปหมดแล้วเวลานี้ในหัวใจ มีแต่กิเลสตัณหา ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา เผาจิตใจตลอดเวลายังไม่ยอมเห็นโทษของมันบ้างเลย ส่วนธรรมนี้ออกมายิบ ๆ แยะ ๆ ก็โจมตีกันแล้ว เช่นอย่างแสดงเวลานี้ก็ว่าโอ้อวดว่าทุกสิ่งทุกอย่าง แต่สำหรับผู้แสดงถ้ามีความกล้าความกล้ากับสิ่งเหล่านี้แล้วจะไม่แสดง นี้เราไม่เคยกล้าเคยกลัวกับสิ่งใด เป็นธรรมล้วน ๆ แล้ว จึงแสดงธรรมล้วน ๆ ออกมาให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบถึงผลแห่งการปฏิบัติมาของเรา

ที่แรกมันก็โง่เต่าตุนภายในจิตใจ มีแต่กิเลส เวลาเปิดกิเลสออกหมดแล้ว กิเลสไม่มีเหลือในใจแล้ว โง่หรือฉลาดมันก็ไม่สนใจ มีแต่ความพอแล้วความสว่างกระจ่างแจ้งภายในจิตใจ และความเมตตาที่เต็มโลกเต็มสงสารครอบทั่วแดนโลกธาตุ จึงได้มาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย รับการบริจาคทานอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้

เงินทั้งหลายเหล่านี้ก็จะพยายามเอาเข้าสู่คลังหลวงของเรา คือสมบัตินี้เราได้เคยประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบแล้วว่า สำหรับทองคำ ดอลลาร์ นั้นจะเข้าสู่คลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติมาตั้งแต่เดิม เป็นชีวิตจิตใจของพี่น้องชาวไทยเราอยู่ในคลังหลวงนั้น ทองคำก็ดี ดอลลาร์ก็ดี เรานำเข้าสู่คลังหลวงนี้ ส่วนเงินสดนั้นเราแยกแบ่งปันปันส่วน คืออีกส่วนหนึ่งเราจะให้เป็นเงินหมุนเวียนช่วยประเทศไทยของเรา โดยการก่อสร้างสถานสงเคราะห์ โรงเรียน โรงพยาบาล สถานที่ราชการต่าง ๆ ตลอดจนการสงเคราะห์คนทุกข์คนจนทั่ว ๆ ไปในประเทศไทยของเรา

อีกส่วนหนึ่ง คือเวลานี้เงินที่มีอยู่ในธนาคารซึ่งเราถือบัญชีไว้ มีเงินอยู่ ๘๕๐ กว่าล้าน ส่วน ๘๐๐ ล้านนั้นหลวงตาได้ตัดเอาไว้แล้วว่า จะนำไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงของเรา และนอกจากนั้นเป็น ๕๐ กว่าล้านนั้นเราอาจจะแยกมาเป็นเงินหมุนเวียนช่วยพี่น้องทั้งหลายดังที่กล่าวเมื่อสักครู่นี้แล ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบอย่างนี้

หลวงตานำพี่น้องทั้งหลายนำมาด้วยความบริสุทธิ์ใจทุกอย่าง สมบัติเงินทองไม่ต้องวิตกวิจารณ์ว่าจะรั่วไหลแตกซิมไปไหน ไม่มี เราเป็นผู้ควบคุมการเงินเสียเองทุกบาททุกสตางค์ ตลอดทองคำ ดอลลาร์ จึงไม่มีทางรั่วไหลแตกซิมไปที่ไหนเลย ส่วนทองคำกับดอลลาร์นั้นจะหมุนเข้าสู่คลังหลวงกันอย่างเดียวกัน

เวลานี้คลังหลวงของเราก็ทราบว่ เอ้า พระจะเทศน์ให้ฟัง พระพูดตามความ สัตย์ความจริง มีแง่อนยังงี้ก็ต้องบอกแง่อนที่เป็นภัยต่อคลังหลวงของเราเวลานี้ คลัง หลวงนี้แต่ก่อนตามในนั้นบอกว่า มีเงินอยู่ ๓ กอง คลังหลวงที่เป็นชีวิตของพี่น้องชาว ไทยนี้เป็นอีกกองหนึ่งต่างหาก ไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร ใครมาแตะต้องไม่ได้ ด้รักษามาตั้ง แต่บรรพบุรุษของเราจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ไม่มีใครแตะต้องมาตลอดเวลา ส่วน ๒ กองนั้นเป็นเงินแจกจ่ายหมุนเวียนไปตามหน้าที่ของทางราชการและทางการคลังเขา ส่วนเงินจำนวนที่ว่าอยู่ในคลังหลวงนี้ไม่มีใครแตะต้องตลอดมา

แต่เวลานี้ทราบว่ กำลังเกิดเรื่องเกิดราวกันอยู่เวลานี้ ทางรัฐบาลจะเอาเงิน ๓ กองนี้มารวมเป็นกองเดียวกัน ซึ่งแต่ก่อนไม่เคยปฏิบัติมาเลย เงินกองนี้เป็นกองนี้มา ตั้งเดิม เป็นสักขีพยานทั่วโลกดินแดนจากเงินกองนี้ ชาตไทยของเรามีศักดิ์ศรีตั้งามอยู่ กับเงินกองนี้ มีชีวิตจิตใจอยู่กับเงินกองนี้ทั้งนั้น ๆ แล้วปรากฏว่เขาจะพยายามเอาเงิน กองนี้ไปรวมกันกับ ๒ กองนั้น ก็เท่ากับว่เงินกองนี้จะถูกถูกลงไปหมดไม่มีอะไรเหลือ ติดคลังหลวงนี้เลย พี่น้องทั้งหลายโปรดทราบนะเป็นยังงี้

เงินคลังหลวงก่อนนี้เราเคยครองกันมาตั้งดึกดำบรรพ์ในชาติไทยของเรา ไม่เคย มาแตะต้อง เวลานี้กำลังเกิดเรื่องราวว่รัฐบาลจะเอาเงินนี้ออกไป เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ เรียกว่ ใครก็ตามเอาเงินก้อนนี้ออกไป คนนั้นก็ต้องเรียกว่เป็นโจร เป็นมหาภัยต่อ เงินก้อนนี้ ก็เรียกว่ต่อชาติไทยของเราโดยตรง แล้วพี่น้องทั้งหลายให้พินิจพิจารณาให้ ดี แล้วจะพากันยินยอมไหม เงินกองนี้รักษามาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์กาลไหน ๆ ชีวิตจิตใจ ของพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นเจ้าของทั่วหน้ากัน มารวมอยู่กับเงินกองนี้กองเดียวเท่านั้น แล้วเมื่อเงินกองนี้ถูกกอบโกยออกไปต่อหน้าต่อตาของเรา ไปถูกลงที่ไหนเราทราบไม่ ได้ เมื่อเคลื่อนที่ออกไปแล้วต้องจม ๆ เท่านั้น

ทั้ง ๆ ที่พี่น้องชาวไทยกำลังหาเงินหาทองมาได้ ๒ ปีนี้แล้ว อุตส่าห์พยายามจะ ขนเข้าคลังหลวง แต่พวกที่จะมาโกยเอาเงินเหล่านี้ออกไปถูกลงนั้น กำลังดาหน้าเข้ามา ๆ เวลานี้ แล้วพี่น้องชาวไทยมีความรู้สึกอย่างไรบ้าง สำหรับเราซึ่งเป็นคนกลางนี้ ผิดเราก้ บอกว่ผิด นี่เป็นความผิด ถ้าเป็นรัฐบาลมาเอารัฐบาลก็ผิดเต็มตัว เพราะเป็นสมบัติ ของชาติมาตั้งเดิม มายุ่งกวนทำไม มาทำลายทำไม สติปัญญาไปหามาใหม่ซิ ไปกู้ยืม เขามาจากเมืองนอกเมืองนา ทำไมไม่มีปัญญาไปกู้ยืมเขามาได้ ขนเงินขนทองเข้ามา ปรากฏว่เมื่อเร็ว ๆ นี้ถึง สองแสนล้าน ขนเข้ามา ก็เท่ากับหาบหน้หาบสินเข้ามาให้ เมืองไทย ซึ่งมีหนี้สินเต็มตัวอยู่แล้วจากรัฐบาลต่าง ๆ ซึ่งกู้ยืมเงินมาให้ชาติไทยแบก แล้วอันนี้ก็สองแสนล้านเข้ามา

เงินถึงสองแสนล้านคิดดอกจะคิดเท่าไร เฉพาะที่ใช้หนี้อยู่แล้วตามรัฐบาลต่าง ๆ ซึ่งกู้ยืมมานั้นมันก็พอแล้ว ประเทศไทยเราจะแบนแล้ว แล้วรัฐบาลนี้มีความเฉลียวฉลาดล้ำฟ้าล้านแผ่นดินมาจากไหน จึงกล้าสามารถไปกู้ยืมเงินสองแสนล้านนี้เข้ามา โดยไม่ปรึกษาหารือให้เกียรติแก่ประชาชนซึ่งเขาหามาแทบเป็นแทบตายมาเป็นภาษีอากรบ้าง เลยนี่เป็นยังไง แล้วนอกจากนั้นยังไม่พอ ยังจะเอาเงินก้อนที่ว่านี้อีก ออกไปลงทุนบ้าง เลยไม่ผิด แล้วบอกจะไปฟื้นฟู ฟื้นฟูอะไรก็ตามเพราะล้นมันพูดได้ทุกอย่าง มหาโจรมันล้นแก่ง ล้นหวาน พูดหวานนี้มันวอล ไปที่ไหนหลอกลวงทั้งนั้น ๆ

นี่ก็กำลังหลอกลวงทุกแห่งทุกมุม กีดกันทุกท่าทุกทางนั่นแหละเวลานี้ กำลังกีดกัน นี่คือมหากภัยต่อชาติไทยของเรา ให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน กำลังมีอุบายกีดกันต่าง ๆ แล้วก็มีการแทรกเข้าไป กีดทางนั้นขวางทางนี้ เงินของพี่น้องชาวไทยที่จะนำเข้าสู่คลังหลวงคราวนี้ยังเข้าไม่ได้นะ มันยังมากิดมากันกลัวจะไปกระเทือนเงินก้อนใหญ่ซึ่งมันจะเอาไปกินนั้น จึงไม่ยอมให้เข้า มันจะกลืนเงินจำนวนนั้นเอาไป พี่น้องทั้งหลายให้คิดให้ตีทุกคน ๆ พูดแล้วเราสลดสังเวช

เราเป็นพระเราไม่หวังเอาเงินก้อนนี้มาเป็นสมบัติของเราแม้สแตงค์หนึ่ง แต่สงสารพี่น้องชาวไทยเราซึ่งได้ถูกต้มถูกตุ๋นด้วยกลอุบายต่าง ๆ มันจะแต่งกลอุบายออกมา นะ ออกมาทุกแห่งทุกมุมมาเกลี้ยกล่อมว่า เงินก้อนนี้จะเอาไปทำประโยชน์อย่างนั้น ๆ เอาไว้ในคลังหลวงนี้ไม่เกิดประโยชน์อะไร นี่ละมันจะหาแง่มุมออกมาทุกช่องทุกทาง พี่น้องทั้งหลายโปรดทราบไว้ทั่วประเทศไทยก็แล้วกัน เวลานี้ข้าศึกศัตรูแห่งชาติไทยของเราจะก่อตั้งขึ้นมา ไม่ตั้งขึ้นมาจากไหน ตั้งขึ้นมาในชาติของตนเอง

แทนที่รัฐบาลที่ตั้งไว้สำหรับเป็นที่ร่มเย็น เป็นที่ฝากเนื้อฝากตัวหรือชีวิตจิตใจตลอดถึงงานต่าง ๆ เป็นที่ฝากใจของประชาชน แล้วกลับมาเป็นข้าศึกของประชาชน มิหนำซ้ำยังจะเข้ามาครอบงำเอาเงินในคลังหลวงของประชาชนนี้อีก เป็นยังไงขอให้พิจารณาซิ ประเทศไทยเราไม่ใช่ชาติหมู่ชาติหมาพอที่จะให้กอบให้โกย โดยที่ไม่มีเห่ามีกีดกันบ้างเลยมืออย่างเธอ อันนี้ฝากความคิดไว้ให้พี่น้องทั้งหลาย สมกับว่าหลวงตาบ๊วเป็นผู้หาเงินมาเพื่อพี่น้องทั้งหลายเข้าสู่คลังหลวง แล้วนอกจากไม่สนใจที่จะช่วยเหลือในการช่วยชาติบ้านเมืองคราวนี้แล้ว ยังจะมาครอบงำเอาเงินก้อนนี้ประชิดหน้าประชิดตาของประชาชนทั้งชาติ มันน่าคิดมากหรือน่าคิดน้อยพิจารณาซิ ไม่ว่าจะข้าศึกศัตรูจะว่าอะไร

นี่จึงพูดให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบไว้โดยทั่วกัน เวลานี้กำลังกีดกันในท่าต่าง ๆ ดีไม่ดีหลวงตาบ๊วที่ไปเทศน์ในที่ต่าง ๆ มันจะกำชับกำชาบีบบังคับนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ให้ไปนิมนต์มาเทศน์ว่าการ เพราะหลวงตาบ๊วเวลานี้เขาถือว่าเป็น

ข้าศึกศัตรูของเขาแล้ว ก็ดกกันไว้ทุกแห่งทุกมุม ต่อไปนี้เขาจะไม่ให้วังราชการต่าง ๆ มานิมนต์หลวงตาบวไปเทศนาว่าการเพื่อเอาเงินเข้าคลังหลวง เพราะเข้าไปแล้วไป เป็นข้าศึกกับเงินกองใหญ่ที่เขากำลังจะกลืนอยู่เวลานี้ เขาจึงกั้นทางทุกสิ่งทุกอย่าง ให้ทราบกันทั่วประเทศไทยพี่น้องทั้งหลาย เราเป็นพระเราพูดอย่างตรงไปตรงมา หาเงินก็หาเพื่อชาติบ้านเมือง เวลาถูกกระทบกระเทือนจะไม่ให้พูดไม่ได้ ต้องพูด ภาษาธรรมเป็นอย่างนั้น ต้องพูดอย่างตรงไปตรงมา นี่คือภาษาธรรม

เราไม่เคยเสียดายชีวิตของเรา หลวงตาบวใครจะฆ่าวันไหนก็ฆ่าไปเลย เพราะหลวงตานี้เรียนจบเรื่องความตายนี้มาได้ ๕๐ ปีมาแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ ไม่เคยสะทกสะท้านกับความเป็นความตาย ความกลัวเราก็ไม่มี ความกลัวเราก็ไม่มี เราเป็นธรรมทั้งแท่งภายในหัวใจเรา สอนโลกด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ไม่มีพิษมีภัยต่อผู้ใด หากว่าจะเป็นไปด้วยวิธีการใด เราเชื่อกรรม เราไม่เอาอะไร มาเป็นเครื่องประกันตัวของเรา มีกรรมอย่างไรก็ต้องเป็นไปอย่างนั้น สมมุติว่าเขา จะมาฆ่าหลวงตาบว เอ้า ฆ่าก็ฆ่าซิ ตั้งแต่เขาไม่ฆ่าก็จะตายอยู่แล้ว เราเรียนจบแล้ว ตั้งแต่นั้นยังไม่ตาย เราจะไปสะทกสะเทือนอะไรกับสิ่งเหล่านี้

นี่เตือนให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบไว้ว่า สิ่งเหล่านี้เป็นภัยต่อชาติโดยตรง จะมา วิธีใดกลอุบายใด มาแบบแหลมคมหวานปากขนาดไหน นั่นคือความหวานปากแห่งยาเคลือบน้ำตาล มันเป็นมหาภัยมหาพิษอยู่ภายใน มันจะมากล่อมพี่น้องทั้งหลายให้ลืมนื้อลืมนตัว แล้วเปิดทางให้มันเข้าไปโกงเอาเงินในคลังหลวง นี่พูดอุบายต่าง ๆ พูดเพื่อเปิดคลังหลวงทั้งนั้นนะ อุบายวิธีการต่าง ๆ ของมหาภัยนี้เป็นอย่างนั้น จึงขอพี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้

เรามาสอนสอนทุกด้าน สิ่งใดเป็นคุณเราก็สอน สิ่งใดที่จะเป็นภัยต่อชาติบ้านเมืองต่อสมบัติของชาติเราก็สอน เพราะเวลานี้เรากำลังพาพี่น้องทั้งหลายหาสมบัติมาเข้าชาติ แต่จะเกิดเรื่องราวที่ว่าไม่คาดไม่ฝันขึ้นมาเราก็พูดไว้ล่วงหน้า เพราะเวลานี้ทราบอยู่แล้ว ในที่ต่าง ๆ กระจายกันไปหมดแล้ว กำลังก่อตัวขึ้นเป็นข้าศึกศัตรูต่อชาติบ้านเมืองจากคลังหลวงอันนี้ และเป็นข้าศึกศัตรูต่อศาสนาที่สอนตรงไปตรงมาตามหลักอรรถหลักธรรม ไม่มีบาปมีบุญแล้วสำหรับพวกนี้แหละ เราผู้มีบาปมีบุญให้ต่างคนต่างรักสงวนสมบัติของเรา สมบัตินี้เป็นสมบัติโดยธรรมของเรา เรารักษาสมบัตินี้เรามีสิทธิรักษาได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เราไม่เป็นผู้ผิด ผู้เข้ามาทำลายสมบัติกองนี้ต่างหากเป็นผู้ผิด

ธรรมดาเรื่องโจรผู้ร้าย เมื่อใครเข้ามาปล้นบ้านปล้นเมือง เจ้าของทรัพย์ต้องต่อสู้ จะให้ถอยกันไม่มี ต้องต่อสู้ อันนี้สมบัติอันนี้เป็นสมบัติของชาติ ชาติจะปล่อยทิ้งไป

หรือจะต่อสู้ เป็นเรื่องของชาติพิจารณาเอง เราบอกตามเรื่องราวเพียงเท่านั้น วันนี้ได้แสดงให้เห็นทั้งหลายในการมาเป็นผู้นำ จึงแสดงทั้งเหตุทั้งผลดีชั่วประการต่าง ๆ ของแ่งอนที่จะทำลายชาติไทยของเรา เอาดับเอาปอดของเราไปกินไปกลืนไปเลี้ยงโต๊ะกัน ให้ทราบทุกแ่งทุกมุมไว้ตั้งแต่บัดนี้

นี่ละหลักของชาติไทยเราซึ่งกำลังจะโอนจะเอนจะเป็นไปต่าง ๆ ด้วยกรรมแห่งปากหวานของพวกมหาภัย เคลื่อนน้ำตาลมาทุกแ่งทุกมุม ประจบประแจงอย่างนั้นอย่างนี้ทุกแ่งทุกมุม กลั่นแกล้งทุกอย่าง ยิ่งเปิดเผยออกมาทุกวัน ๆ ความเปิดเผยของสิ่งเหล่านี้ของคนเหล่านี้ คือความเปิดเผยความชั่วช้าลามกอันเป็นภัย ให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกันโดยตลอดอย่างแจ่มชัด ไม่ต้องคิดไม่ต้องตีความหมายก็ได้ รู้กันทุกคน ๆ ให้พากันรู้เนื้อรู้ตัวเสียตั้งแต่บัดนี้

วันนี้การแสดงธรรมให้พี่น้องทั้งหลายทราบ แสดงมาตั้งแต่ต้น ก็คือภูมิหลังของเราเป็นยังไง ที่นำมาแสดงนี้เราไม่ได้มาเป็นข้าศึกศัตรูต่อโลกต่อสงสาร มาเป็นคุณต่อโลกทั้งนั้น การแสดงธรรมจึงแสดงเพื่อคุณเพื่อประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง อันใดดีก็บอกว่าดี อันใดผิดบอกว่าผิด ไปตามเรื่องของพระ เรื่องของธรรม จะพูดอย่างอื่นไปไม่ได้ ธรรมประจบประแจง เลียแข้งเลียขาไม่เป็น เพราะธรรมไม่ใช่หมาพอ จะไปเลียแข้งเลียขากัน ธรรมคือธรรม ต้องพูดอย่างตรงไปตรงมา ไม่สะทกสะท้าน ห้วนไหว

ในสามแดนโลกธาตุนี้หลงตาไม่เคยสะทกสะท้านห้วนไหวกับสิ่งใด เพราะเป็นเพียงถึงขยะเท่านั้น ธรรมชาตินี้เห็นไปหมดแล้ว เวลามาช่วยโลกสมมุติก็ต้องแสดงให้รู้จักดีชั่ว เพราะโลกนี้เต็มอยู่ด้วยความดีความชั่ว ความผิดความถูก ความสุขความทุกข์ จึงต้องมาแสดงตามเรื่องราวที่เป็นอยู่เวลานี้ ให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วกันสำหรับหลงตาแล้วไม่มีอะไร เราพอทุกอย่างแล้ว ถึงวันเวลาที่เรตายนี้เราก็จะตายอย่างสะดวกสบาย ไม่ต้องนิมนต์พระมา กุสลา ธมฺมา หลวงตาบัวตายแล้วไปไหน ถ้าตอบเราก็จะตอบว่า สันพร้านี้ฟาดหน้าผากคน เราจะว่าอย่างนั้น

เรารู้ของเราเต็มยันแล้ว พระพุทธเจ้าสอนธรรมนี้จำเป็นจะต้องหาพระมา กุสลา ธมฺมา เป็นสักขีพยานอะไร บุญกุศลอยู่ในหัวใจของเราแล้ว พระอยู่ในหัวใจของเรา กุสลา คือความเฉลียวฉลาดอยู่ในหัวใจของเราแล้ว จำเป็นจะต้องหาใครมาเสริมมาส่งอีก นี่ละพระพุทธเจ้าสอนให้ กุสลา ตัวเองทั้งเป็นนี่นะ เวลานี้ให้สร้างความฉลาด สร้างคุณงามความดี สร้างบุญสร้างกุศลแก่จิตใจของตน นี่คือการสร้าง กุสลา ตายแล้วไม่ต้องนิมนต์พระมาให้บุญให้กุศลอะไรก็ได้ เราพอของเราแล้วเราจะไปตามสถานที่ดี เช่น

สวรรค์ชั้นต่าง ๆ ตลอดพรหมโลก ถ้าเราดีสุดยอดก็ไปนิพพาน ไม่ต้องหาพระมา กุสลา ธมฺมา ให้เสียเวลาลำเวลาไม่เกิดประโยชน์อะไร

ให้พากันสร้าง กุสลา ธมฺมา เสียตั้งแต่บัดนี้ ตายไปแล้วจึงนิมนต์มา กุสลา ไม่เกิดประโยชน์นะ นี่พระกำลัง กุสลา ฟุ้งนั่งทั้งหลายทราบไหม กุสลา แปลว่าความฉลาด ธรรมความฉลาด สอนให้ฟุ้งนั่งทั้งหลายฉลาด เรียกว่า กุสลา กับฟุ้งนั่งทั้งหลายด้วยการเทศนาว่าการ ให้พากันจดจำเอาทุก ๆ คน อย่าให้เสียท่าเสียที เกิดมาในมนุษย์ของเราแล้ว ให้ได้สร้างคุณงามความดีเป็นสาระของใจ

ใจไม่มีที่ฟุ้งนะ เราอย่าเข้าใจว่า ตึกกรมบ้านช่อง อัฐูปูนหินทราย ถนนหนทาง บริษัทบริวาร ไร่นาสาโท จะเป็นที่พักของกายนะ เป็นได้เวลามีชีวิตอยู่เท่านั้น เราได้อาศัยเขาพอประมาณ ๆ ก็นึกก็พอเต็มท้องเท่านั้น เลยนั่นไม่ได้ท้องแตก ใครจะเป็นมหาเศรษฐีก็กินได้เต็มท้องเท่านั้น ใช้ได้เพียงเต็มตัว เลยนั่นก็เรียกว่าเพื่อไม่เกิดประโยชน์ ชาวบ้านก็หัวเราะอีกซ้ำ นี่ละเวลามีชีวิตอยู่ เอามาช่วยได้เท่านั้น เวลาตายไปแล้วสิ่งเหล่านี้หมดความหมายทันที ในขณะที่จิตได้ขาดสะบั้นลงจากกาย คือสิ้นลมแล้วเท่านั้น สิ่งทั้งหลายเหล่านี้ไม่มีความหมายอันใดเลย ทั้งไว้กับโลกกับสงสารให้ลูกให้หลานรักษากันแทน หึงหวงกันแทน โลกมากแทนกันไปเรื่อย ๆ แล้วตายไปแล้วก็ไปจมในนรก

สมบัติเงินทองเหล่านี้ถ้าได้มาด้วยความชอบธรรมก็ไม่ใช่ไร แต่สมบัติอันยิ่งใหญ่ นั่น คือบุญคือกุศล อย่าปล่อยอย่างวางนะ ใจไม่มีที่ฟุ้งนะ ที่กล่าวมาเหล่านี้คือที่ฟุ้งของกายเท่านั้น ใจยังไม่มีที่ฟุ้งถ้าไม่ได้สร้างคุณงามความดี การให้ทาน การรักษาศีล การเจริญเมตตาภาวนา นึก พุทฺโธ ธัมโม สังโฆ บทใดก็ได้ที่อยู่ภายในใจ นี้เรียกว่าใจได้ที่ ฟุ้ง ที่ฟุ้งของใจคือบุญคือกุศลเท่านั้น บาปเป็นที่ฟุ้งไม่ได้ บาปเป็นข้าศึกศัตรูของใจ อย่าพากันพอใจสร้างบาป ให้พอใจสร้างกุศล แต่เวลาเราจะสร้างกุศลนี้กิเลสจะเข้าขวางทันที ให้อ้าวเกียจขี้คร้าน ให้อ้าวทุ่ทุ้งว่าจน ให้อ้าวไม่มีเวลาลำเวลา ให้อ้าวอ่อนเพลีย เหนื่อยยากลำบาก เจ็บนั้นปวดนี้ กิเลสจะหาเรื่องมาไม่ให้สร้างความคิด ให้รู้กลอุบายมันไว้ตั้งแต่บัดนี้

เราจะสร้างความคิด เป็นก็สร้างความคิด ตายก็สร้างความคิดไม่ถอย อย่างนี้เรียกว่าเรารู้กิเลสได้ เราสร้างความคิด ความดีนี้แหละพที่จะเป็นที่ฟุ้งของใจ ใจเมื่อได้ที่ฟุ้งแล้วจะนอนอยู่ในร่มไม้ก็มีที่ฟุ้ง คือหัวใจมีธรรมมีบุญมีกุศล จะอยู่ตามป่าตามเขาลำเนาไพรที่ไหนไม่สำคัญ อันนี้เป็นที่อยู่ของร่างกายเท่านั้น เวลาตายไปแล้วที่อยู่ของใจคือธรรมอยู่ในโลกนี้ก็เย็น ๆ ดังที่แสดงให้ฟุ้งนั่งทั้งหลายฟังเวลานี้ เราจึงบอกตรง ๆ ว่า หลวงตาบัวตายไม่ต้องนิมนต์พระมา กุสลา ที่อยู่ของเราเต็มหัวใจเราแล้วเวลานี้ ไม่มีอะไรที่

จะเล็กลงกว่าที่อยู่ซึ่งบรรจุกอยู่กับใจเวลานี้แล้ว จิตของเราเป็นธรรมชาติล้วน ๆ แล้ว เรามีที่อยู่เต็มตัว ตายเมื่อไรก็ตายไป ประสาร์่างกายใครก็ตายได้ หมาก็ตายได้ เป็ดไก่ตายได้ คนทำไมตายไม่ได้ มันก็ตายได้ด้วยกัน เขาตายได้เราก็ตายได้ไม่เห็นแปลกประหลาดอะไร จึงไม่ตื่นเต้นกับสิ่งเหล่านี้ มีแต่เมตตาสงสารสัตว์โลกไป

ถ้าจะพูดว่าชำระใจเพื่อความบริสุทธิ์ออกไป ก็บริสุทธิ์แล้วชำระอะไรมันอีก แน่ๆ ก็มีเท่านั้น เรียกว่าเราไม่มีงานของเราสำหรับที่จะชะจะล้างว่าบกพร่องตรงไหนในหัวใจของเราเราไม่มี มีแต่ความเมตตาสงสารโลก สั่งสอนโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มมรรคเต็มธรรม เพื่อให้รู้เนื้อรู้ตัวและปฏิบัติคุณงามความดีเข้าสู่ใจ ใจจะได้มีที่พึ่งภายในใจ

เวลาจะหลับจะนอนให้พากันไหว้พระสวดมนต์บ้างนะ ให้นั่งภาวนา อย่างน้อย บังคับกิเลสมันไว้ กิเลสมันจะลากลงเสื่อลงหมอน เวลาเราจะภาวนาเป็นเวลาที่เหนื่อยมากที่สุด เป็นเวลาที่จำเป็นมากที่สุดที่ต้องหลับต้องนอน เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าอยู่นั้นหมด บังคับมันไว้ ความเหนื่อยยากให้ไปอยู่หมอนก่อนนะ ถ้าอยากนอนก็ไปนอนอยู่ที่หมอนก่อน อยู่ที่เสื่อก่อน เราจะภาวนา นั่งภาวนา ให้ได้อย่างน้อยประมาณสัก ๑๐ นาที นึก พุทโธ หรือ อัมโม หรือ สังโฆ ให้มีสติกำกับใจของตนเองอยู่ภายในใจของเรา นี้เรียกว่าภาวนา

จิตของเราเมื่อได้รับการอบรมคือธรรม เช่น พุทโธ หรือ อัมโม หรือ สังโฆ เป็นต้น เข้าสู่ใจแล้ว ใจจะมีความสงบเย็น ๆ บางทีแสดงความแปลกประหลาดอัศจรรย์ขึ้นมากภายในหัวใจของผู้ภาวนานั้นก็ได้ไม่ต้องสงสัย หากมีจนได้นั้นแหละถ้าเราทำภาวนา พุทโธ พุทโธจะปรากฏ ความแปลกประหลาดอัศจรรย์จะปรากฏที่ใจของเราด้วยกัน ถ้าไม่ทำถึงวันตายมันก็ไม่เกิดนะ ก็มีแต่กิเลสตัณหา เพราะเราสร้างมันทุกวันก็เกิดทุกวัน พอกพูนทุกวัน กอบโกยเอาทุกซ์มาเผาเราทุกวัน ๆ นั่นแหละ ถ้าสร้างธรรมธรรมก็จะปรากฏขึ้นมา ความสงบเย็นก็จะมา มีชีวิตอยู่ก็สบายใจ ตายไปแล้วก็เป็นสุข ๆ นี่ก็คือคนที่มีที่พึ่งทางใจ ให้พากันภาวนาบ้างนะ

หลวงตาบัวมาพูดบ้าง ๆ อยู่นี้เอามาจากการภาวนานะ ธรรมตั้งแต่เริ่มตะเกียกตะกาย จนถึงธรรมสุดยอดนี้ เราออกมาจากการภาวนา นั่งภาวนาบางครั้ง ถ้าพี่น้องทั้งหลายคิดถึงว่า นั่งภาวนา ๑๐ นาทีมันเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าจะตาย แล้วขอเอาเรื่องของหลวงตาบัวให้พี่น้องทั้งหลายฟังบ้างว่า หลวงตานี้นั่งภาวนาฟาดตั้งแต่ยังไม่มืดบางวัน ทะลุสว่าง มีดตลอดแจ้ง ๆ มานั่งตั้ง ๙ คืบ ๑๐ คืบ แต่ไม่ได้นั่งตลอดรุ่งทุกคืน เว้นสองคืนบ้าง สามคืนบ้าง นั่งตลอดรุ่ง ๆ จนกระทั่งกันแตก ต้องขออภัยกันแตกที่แรกก็ออกร้อน คืนแรก ๆ ที่เรานั่งภาวนามันก็ออกร้อน ครั้นนั่งเข้าไปเรื่อย ๆ จาก

ออกร้อนมันก็พอง จากพองก็แตก เพราะเรานั่งไม่ถอย จากแตกแล้วก็เลอะ เลอะหมดกันเลย

นั่งตั้งแต่หัวค่ำจนกระทั่งสว่างไม่เปลี่ยนเป็นทำอื่นทำใด ไม่มีช้อยกเว้น เว้นแต่ครูบาอาจารย์หรือพระเณรเกิดอุบัติเหตุถูกเงินภายในวัดในคืนวันนั้น เราจะลุกออกไปเพื่อรับเหตุการณ์ นอกจากนั้นสำหรับเราเองไม่ให้มีข้อแม้ข้อปลีกย่อยไว้เลย เอา ปวดหนักให้ออกเลย ปวดเบาออกเลย เวลาเป็นเด็กมันขี่ไล่ตักแม่เยี้ยวไล่ตักแม่มาเท่าไร เอาตักแม่เป็นส้วมเป็นถานมาเท่าไร ที่นี้เวลาใหญ่โตจนกระทั่งเป็นพระ ขี่แตกออกมาใส่ผ้าใส่จีวรนี้แล้วชักฟอกไม่ได้ เอาไปฆ่าเสียมันหนักศาสนา คือไม่ให้มีข้อแม้เลย เวลานั่งนาน ๆ ลงไปนี่ มันเจ็บตรงนั้นปวดนี้ แอ้ ๆ ปวดเยี้ยว แอ้ ปวดซี่ มันหาทางออกเข้าใจไหม มันจะตาย นี่ไม่ให้ออก เอ้า ทะลักเลย บอกอย่างนี้

สุดท้ายซี่ก็ไม่เคยแตก เยี้ยวก็ไม่เคยแตก เพราะปิดทางไว้หมด บอกว่า เอ้า เยี้ยวลงนี้เลย มันก็เลยไม่ออกทั้งซี่ทั้งเยี้ยว แต่ตดไม่แน่นักมันออกก็มี เข้าใจไหม เดี่ยวจะว่าตดไม่เห็นพุด ก็พุดบ้างซี่มันมาด้วยกัน ตดนั้นอาจตดบ้าง ไม่ลุกทั้งนั้น ฟาดจนกระทั่งกันแตก ๆ แล้วธรรมที่เกิดขึ้นจากการทำความ پاکความเพียรสู้กันอย่างดุขันขนาดนั้น ท่านทั้งหลายได้ทราบหรือยัง ตะกี้นี้ประกาศแล้ว สว่างจำครอบครัวโลกธาตุ จิตหลุดพ้นแล้วจากกิเลสโดยประการทั้งปวง มาจากการทรมานตนเองเต็มกำลังความสามารถถึงขนาดกันแตก ๆ เรื่อยมา

ท้องเสียมาได้ ๕๐ ปี เพราะไม่ฉันทันที ท้องเสีย ๆ นี่ทุกข์หรือไม่ทุกข์ เพียงนั่ง ๑๐ นาทีเท่านั้นทำไมวากแล้วเป็นทุกข์ ๆ มันจะตายแล้วนะนี่นะ แล้วถ้าใครตายเพราะนั่งภาวนา ๑๐ นาทีนี้ หลวงตาบัวจะไป กุสลา ใ้ห้ละ เอ้า ๑๐ นาทีก็เอาละไม่เป็นไร สู้กันจนกระทั่ง ๑๐ นาทีแล้วมันตาย หลวงตาบัวจะไป กุสลา ธมฺมา ยายนี้ตายได้ ๑๐ นาทีก็ไม่เป็นไรแหละ ไปขึ้นสวรรค์ก็แล้วกัน ได้อยู่ยาวนานกว่านี้สวรรค์ ชั้นทิพย์นาน นี่เตือนให้พี่น้องทั้งหลายได้หลักใจนะ

หลักใจเป็นสำคัญ หลวงตาบัวเอาตัวมายืนยันพี่น้องทั้งหลายเลย หลักใจของเรา นี้เลยโลกธาตุแล้ว เหนือโลกธาตุทุกอย่างแล้ว คือหลักใจของเรา ที่ได้ผลจากความ پاکเพียรตะเกียกตะกาย ท่านทั้งหลายไม่ได้มีความมุ่งหมายขนาดนั้น ก็ขอให้ประเภที่ว่าลูกศิษย์มีครูสอน ขอให้ได้นำไปปฏิบัติ ได้กี่นาที ๆ ก็เอา อบรมจิตใจให้สงบ

ใจสงบแล้วจะเย็นไปหมด ทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเป็นบ้ากันมานั้น จะจางเข้ามา ๆ มาสนใจกับใจที่ให้ความสุขความเจริญยิ่งกว่าสิ่งทั้งหลายเหล่านั้น ภายในหัวอกของเราแน่ละ

วันนี้การเทศนาว่าการให้พี่น้องทั้งหลาย ก็เห็นว่าสมควรแก่กาลเวลา และกำลังวังชาของหลวงตาเอง จึงขอสรุปธรรมะลงไปว่า เวลาฟังเทศน์นี้แล้วขอให้นำธรรมะนี้ไปประพฤติปฏิบัติตามครอบครัวเหี้ยเรือน หน้าที่การงาน แม้เราจะตกไรไถนา ชุดจอบ ชุดเสียมอยู่ก็ตาม พุทโธ เรานึกได้ตลอดเวลา ขออย่าให้ พุทโธ กับใจนี้ห่างจากกัน นี้เรียกว่าเครื่องหมายของชาวพุทธเรา เราถือพุทธต้องมี พุทโธ หรืออัมโม หรือสังโฆ ติดใจ ไปปฏิบัติในหน้าที่การงานต่าง ๆ เราระลึก พุทโธ ได้ทั้งนั้น เรียกว่าชาวพุทธมีหลักใจ อย่าให้มีแต่เพียงลมปากว่าถือศาสนาพุทธ ๆ แล้วไม่เกิดประโยชน์อะไร ใช้ไม่ได้นะ เอาละการแสดงธรรมก็เห็นว่าสมควรแก่กาลเวลาและกำลังวังชา ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet [www.luangta.com](http://www.luangta.com) หรือ [www.geocities.com/bantadd](http://www.geocities.com/bantadd)